

Minden idegszálával

Kovács Péter rajzaihoz

GALÉRIA - LXII. évfolyam, 11. szám, 2018. március 14.

A metróaluljárókban, utcasarkokon beleütközünk a „nagy sikerű” *Body* kiállítás plakátjába. a preparált holttest idegszálai ki-kilógnak az izmok alól, el-elválnak a csontoktól. A rodini pózban üldögélő kínai munkás holtteste esztétizálává teszi az elmúlást, tanulmányozhatóvá – talán – a lét csúcsragadozóját, az embert.

Kovács Péter rajzain az idegszálak szervezik össze, tartják egyben a romlandó testet, vibráló drótként, szívós ág-bogként hálózák körül a nem látható szöveteket, a felsejlő csontokat. Homunculusok, de nem haldoklók. Bár az elmúlás állapota is ott lebeg Kovács rajzai felett, mégsem a megsemmisülés, hanem inkább a „struggle for life” – a harc az életért – hangulata uralja a virtuóz rajzokat. Vonaglik, szenved, küzd. Ez jellemzi Kovács alakjait. S így nem is sajnálkozás vagy rémület, inkább erőt adó tisztelet az, ami előnti a nézőt. Mintha magunkat, a magunk küzdelmét éreznénk a pókháló-finomságú vonalgubancokban megjelenő alakokban.

Lüktető rajzok, szenvedélyes vonalvezetés, elhalkuló, felerősödő sűrűségű vonalhálók. Ezekben jelenik meg Kovács Péter fanyar életszemlélete: ecce homo.